

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Tárgy: Javaslat tanácsi rendeletre a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról

COM(2008) 721 végleges – 2008/0216 (CNS)

(2009/C 277/11)

Előadó: **Richard ADAMS**

2008. december 15-én az Európai Közösséget létrehozó szerződés 37. cikke alapján a Tanács úgy határozott, hogy kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat tanácsi rendeletre a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról

COM(2008) 721 végleges – 2008/0216 (CNS).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2009. április 17-én elfogadta véleményét. (Előadó: José María ESPUNY MOYANO.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. május 13–14-én tartott, 453. plenáris ülésén (a 2009. május 13-i ülésnapon) elutasította a szekció véleményét, és 98 szavazattal 75 ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta Richard Adams alábbi ellenvéleményét.

1.1. Az EGSZB támogatja a halászati ellenőrző rendszernek az Európai Bizottság által javasolt számottevő reformját, és azt egyrészt úgy tekinti, mint a közös halászati politika (KHP) központi elemét, másrészt mint olyan rendkívül fontos és sürgős átalakítást, amely már a javasolt nagyszabású reformot megelőzően is javítja a KHP hatékonyságát.

1.2. Az EGSZB-nek meggyőződése, hogy a jelenlegi uniós halászati ellenőrző rendszer jelentős hiányosságokkal küzd. Alacsony határfokú, költséges, bonyolult és eredménytelen. Ennek a működésképtelenségnek fontos következményei vannak a halászati erőforrások fenntarthatóságára, a halászati ágazatra, a halásztól függő régiókra és a környezetre nézve. Az EGSZB megjegyzi, hogy ezt a nézetet az Európai Bizottság is osztja.

1.3. A KHP bizonyos érdekelt felek esetében elősegítette a késlekedés, a kerülgetés, a húzódozó végrehajtás, illetve a meg nem felelés szellemének kialakulását. Az ellenőrzési rendszer reformjának az a célja, hogy megváltoztassa ezt az ellenálló, szabályszegő viselkedésmódot. A 2009. áprilisi, a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyvben felvázolt megközelítésmódot tükrözi, így próbára teszi az érdekelt felek változásra való hajlandóságát.

1.4. A világ halállományának több mint 75 %-át vagy teljes egészében, vagy túlzott mértékben aknázzák ki. Az EU állományának nyolcvannal százalékat a fenntarthatóan maximális mennyiséget meghaladóan halásszák.

1.5. Az EU-ban a jelenlegi ellenőrző rendszer nem elégséges, és aláaknázza a tudományos szaktanácsadás alapját képező adatok megbízhatóságát. A nem megbízható adatok miatt továbbra is megmarad a fogások nem fenntartható szintje. A visszaéléseket nehéz rajtakapni, és a kivetett büntetések mértéke gyakran sokkal alacsonyabb, mint a túlhalászatból adódó potenciális profité. Az Európai Bizottságnak továbbá nem állnak rendelkezésére azok a jogi eszközök, amelyekkel gyorsan és hatékonyan reagálhatna, ha a nemzeti ellenőrző rendszerek teljesítőképességében problémát észlel. Az új technológiák kínálta potenciál sincs teljes mértékben kihasználva.

1.6. Az EGSZB úgy véli, hogy az új rendszer az ellenőrzés globális és integrált megközelítésmódját alakítaná ki, mivel a közös halászati politika minden elemére összpontosít, és a fogástól kezdve a kirakodáson, a szállításon, a feldolgozáson át egészen az értékesítésig – azaz a halásztól a fogyasztóig – terjedő lánc teljes hosszát lefedi.

1.7. Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság eleget tett a legfontosabb érdekelt felekkel való konzultációs kötelességének, alapos kutatásra épülő hatásvizsgálatot végzett, jogosan szorgalmazza az azonnali reformot, és igaza van abban, hogy a fellépést nem szabad a közös halászati politika 2012 utáni jövőjének meghatározásáig elhalasztani.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Mario SEPI

MELLÉKLET

Az alábbi szekcióvéleményt egy, a Közgyűlés által elfogadott ellenvélemény alapján megváltoztatták, de az alábbi szöveg is megkapta legalább a leadott szavazatok egynegyedét.

1. Következtetések

1.1. Az EGSZB elismeri, hogy szükség van a közös halászati politika (KHP) ellenőrző rendszerének egyszerűsítésére, és egyetért a javasolt reform alapelveivel.

1.2. Az EGSZB ugyanakkor úgy véli, hogy nem ez a legalkalmasabb időpont a reform végrehajtásához, mivel nemrégiben kezdődött meg a KHP 2012 utáni jövőjéről szóló vita, és igen valószínű, hogy ez olyan változásokat hoz, amelyek erőteljesen kihatnak az ellenőrző rendszerre. Ezért az EGSZB azt ajánlja, hogy először szigorúan vizsgálják meg a KHP és a különböző idevonatkozó gazdálkodási modellek alapelveit, hogy aztán ezekre lehessen építeni az új ellenőrzési intézkedéseket.

1.3. Az EGSZB sajnálja, hogy az Európai Bizottság annyira sietett a reform tető alá hozatalával, hogy nem folytatta le megfelelően a szükséges előzetes konzultációkat a különböző érdekelt felekkel. Az EGSZB úgy véli, hogy a reform sikere érdekében nagyobb mértékben be kell vonni az érintett gazdasági és társadalmi szereplőket.

1.4. Az EGSZB ezenkívül úgy véli, hogy az ellenőrző mechanizmusokra vonatkozó, a javaslatban szereplő módosítások ahelyett, hogy egyszerűsíténék az ellenőrző rendszert, a jelenlegihez képest jelentősen növelik a hajókra és a halászati hatóságokra háruló kötelezettségek számát, ezért azt ajánlja, hogy állapítsanak meg egy kellően hosszú átmeneti időszakot.

1.5. Az EGSZB megítélése szerint ezen intézkedések társadalmi-gazdasági következményeit nem értékelték megfelelően.

1.6. A végrehajtás elősegítése érdekében az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen közzé egy mellékletet az egyes hajótípusokra vonatkozó határidőkről és kötelezettségekről.

1.7. Az egyes technikai kérdéseket illetően az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy vegyék figyelembe a részletes megjegyzésekben foglalt észrevételeket.

2. Bevezetés

2.1. 2008. november 14-én az Európai Bizottság három dokumentumot tett közzé a közös halászati politika (KHP) ellenőrző rendszerének reformja tárgyában: egy az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett közleményt a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszert létrehozó tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról ⁽¹⁾, magát a rendeletjavaslatot ⁽²⁾ és a hatásvizsgálatot ⁽³⁾.

2.2. Az Európai Bizottság megítélése szerint a 2002-ben létrehozott ellenőrző rendszernek komoly hiányosságai vannak, ami általában véve kétségessé teszi hatékonyságát; rossz határfokú, költséges, bonyolult, és eredményeit tekintve nem felel meg az elvárásoknak. Ezért javasolja a közös halászati politika ellenőrző rendszerének alapvető megújítását.

2.3. Az Európai Bizottság szerint a reform fő célkitűzése a jogszabályok vizsgálatát, nyomon követését, ellenőrzését, felügyeletét és betartását célzó olyan közösségi rendszer létrehozása, amely megteremti a KHP-szabályok eredményes betartásához szükséges feltételeket.

2.3.1. Az Európai Bizottság reformjavaslatában konkrétan az alábbi eszközökkel kíván javulást elérni:

- a jogi keret egyszerűsítése. A javaslat a KHP összes szabályához közös ellenőrzési normákat állít fel. Meghatározza az alapelveket, a részleteket azonban majd egy egységes végrehajtási rendelet tartalmazza;
- az ellenőrzési kör kibővítése. A javaslatban helyet kapnak mind mostanáig figyelmen kívül hagyott területek (szállítás, piacok, nyomon követhetőség), mind pedig olyanok, amelyeken megnőtt az ellenőrzés szükségessége (visszadobás, szabadidős horgászat, védett tengerszakaszok);

⁽¹⁾ COM(2008) 718 végleges.

⁽²⁾ COM(2008) 721 végleges.

⁽³⁾ SEC(2008) 2760.

- egyenlő ellenőrzési feltételek megállapítása. A harmonizált vizsgálati eljárások visszatartó erejű és harmonizált bírság-rendszerekkel együtt történő bevezetése igazságos elbánást garantál a halászok számára, függetlenül attól, hogy hol dolgoznak, és erősíti az egész rendszerbe vetett bizalmat;
- az ellenőrzési és vizsgálati megközelítés ésszerűsítése. A kockázatkezelés szisztematikus alkalmazása révén a tagállamok és az Európai Bizottság azokra a területekre koncentrálhatja ellenőrzési erőforrásait, ahol nagyobb a szabálysértések kockázata;
- az adminisztratív terhek csökkentése.
- a KHP-szabályok hatékonyabb alkalmazása. Az Európai Bizottság makrogazdálkodási megközelítést dolgoz ki, és elsősorban annak ellenőrzésére koncentrál, hogy a tagállamok betartják-e a szabályokat.

2.4. Ez a rendeletjavaslat kiegészíti a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó rendeletet ⁽⁴⁾ és a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről szóló rendeletet ⁽⁵⁾. Ez a három rendelet képezi majd az új ellenőrzési keretet.

2.5. Az Európai Bizottság tervei szerint az új rendeletnek 2010. január 1-jén kellene hatályba lépnie.

3. Általános megjegyzések

3.1. Az EGSZB elismeri, hogy a KHP sikere egy hatékony, átfogó, integrált és nem diszkriminatív, „a hálótól a tányérig” mindent lefedő ellenőrző rendszer alkalmazásával érhető el, melynek révén garantálható az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázása.

3.2. Az EGSZB úgy véli továbbá, hogy a jelenlegi rendszer javítása érdekében szükség van a közösségi ellenőrző rendszer reformjára, és egyetért a javaslat alapját képező általános elvekkel.

3.3. Az EGSZB ugyanakkor komolyan megfontolandónak tartja, hogy ezt a nagyszabású reformot éppen most érdemes-e elvégezni. Az Európai Bizottság 2008-ban vitát indított a KHP 2012 utáni jövőjéről. Az elkövetkező években felülvizsgálják a politika alapvető elemeit. Az EGSZB megítélése szerint az ellenőrző rendszer reformjának az új KHP tartalmától kell függenie.

3.4. A jelenlegi KHP-ben a legfontosabb halászati gazdálkodási eszköz a TAC ⁽⁶⁾ és a kvóták rendszere, amelyet számos fórumon kétségbe vontak ⁽⁷⁾. Tekintve, hogy a vizsgált rendelet egyik fő célja a TAC-nak és a tagállamok között elosztott kvótáknak való megfelelés, és mivel az intézmények már elismerték, hogy ez a rendszer egyértelműen javításra szorul, helyesebb volna, ha az ellenőrző rendszer reformjára csak a gazdálkodási rendszerek felülvizsgálata után kerülne sor. Egyszerűen az EGSZB azt ajánlja, hogy először szigorúan és alaposan vizsgálják felül a KHP alapelemeit, és elemezzék a különböző idevonatkozó gazdálkodási modelleket, és ezekhez igazítsák az új ellenőrzési intézkedéseket.

3.5. Az EGSZB sajnálja, hogy az Európai Bizottság a jogalkotási csomagot, azaz a közleményt, a rendeletjavaslatot és a hatáértékelést egyszerre tette közzé. Általában az Európai Bizottság először csak a közleményt adja ki, hogy a javaslat vitája során iránymutatásként fel lehessen azt használni. Az EGSZB úgy véli, hogy a reform sikere érdekében be kell vonni az érintett gazdasági szereplőket, és mélyreható vitát kell folytatni velük. Egy olyan nagy horderejű reformot, mint amilyen a javaslatban szerepel, csak meggondoltan szabad megvalósítani.

3.6. A rendeletjavaslat jelentősen növeli a hajókra és a halászati hatóságokra háruló kötelezettségek számát. Az EGSZB megítélése szerint a gyakorlatban ez komoly problémákat okozhat, mivel sem a tagállamok, sem az Európai Bizottság nem rendelkezik a rendeletben előírt információk összegyűjtéséhez és feldolgozásához szükséges strukturákkal és személyzettel. Hasonlóképpen a gazdasági szereplőkre is több kötelezettség hárul. A jelenlegi válság idején az EGSZB nem tartja megfelelőnek a tagállamok és a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek növelését, mivel a mind a vállalkozásokra, mind a foglalkoztatásra gyakorolt hatás – különösen a 10–15 méteres hajókból álló flották tekintetében – igen kedvezőtlen lehet.

⁽⁴⁾ A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról (HL L 286., 2008.10.29.).

⁽⁵⁾ A Tanács 1006/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről (HL L 286., 2008.10.29.)

⁽⁶⁾ Teljes kifogható mennyiségek.

⁽⁷⁾ Az Európai Számvevőszék 7/2007. sz. külön jelentése.

3.7. Az EGSZB úgy véli, hogy az egyszerűsítési folyamat – elemzésének és későbbi alkalmazásának bonyolultsága, a bevezetett rendszerek magas költségei, valamint a kezdeti tapasztalathiányból és bizonytalanságból eredő okok miatt – fokozatos kell, hogy legyen. A javasolt változtatások igen átfogóak, és az EGSZB úgy véli, hogy mélyrehatóbb és hosszabb vitára van szükség velük kapcsolatban. Ezért az ellenőrzésre vonatkozó jogszabályok változásaihoz való alkalmazkodás érdekében az EGSZB szerint a 16. cikkben kellően hosszú átmeneti időszakról kellene rendelkezni.

3.8. Az EGSZB úgy véli, hogy a jogkövetési kultúrát az érintett felek közti együttműködésre és megértésre, nem pedig az ellenőrző és büntető intézkedések és eljárások bővítésére alapozva kell kialakítani. Egy egyszerűbb, az érintett szereplők számára könnyen érthető szabályozás elősegíti a jogkövetést.

3.9. Az Európai Bizottság szélesebb szabályozói hatásköröket kíván magára ruházni. Az EGSZB úgy véli, hogy a hatáskörökkel kapcsolatos esetleges konfliktusok elkerülése érdekében figyelembe kell venni a Tanács és az Európai Bizottság közti egyensúlyt.

3.10. Az EGSZB úgy véli, hogy a rendeletnek ki kellene térnie a kihasználatlan kvótafeleslegek felhasználására. Ezeket fel lehetne ajánlani más tagállamoknak az ottani halászatok jövedelmezőségének javítása céljából.

4. Részletes megjegyzések

4.1. Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a közösségi halászhajókra kiadott halászati jogosítványok hatálya nem korlátozódhat a Közösség vizeire, ezért azt javasolja, hogy töröljék a 4. cikk (8) bekezdésében szereplő, „a Közösség vizein általában” kitélt.

4.2. A 4. cikk (10) bekezdésével kapcsolatban az EGSZB úgy véli, hogy a közösségi vizeken fekvő és a halászati tevékenységekre hatást gyakorló „védett tengeri terület” meghatározásának e területek létrehozására, használatára, ellenőrzésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárásra is ki kellene térnie.

4.3. A 4. cikk (17) bekezdése a tisztítás, filézés, jelelés és fagyasztás eljárását sorolja a „feldolgozáshoz”. Az EGSZB szerint a feldolgozás meghatározását a tengeri erőforrások érzékszervi jellemzőinek megváltoztatásához kell kapcsolni, nem pedig a termék tartósítási eljárásaihoz, amelyeknek a fogyasztó számára több egészségügyi garanciát nyújtó halászati termékek előállítására kellene céljuk. Az EGSZB ezért azt javasolja, hogy ezeket a tevékenységeket töröljék a feldolgozás definíciójából.

4.4. Az EGSZB úgy véli, hogy a 7. cikk f) pontjának meg kellene említenie a regionális halászati gazdálkodási szervezet hatáskörén kívül eső „nyílt tengeri” területeket.

4.5. Az EGSZB megítélése szerint a 9. cikkben tárgyalt hajómegfigyelési rendszert – egy olyan berendezés, amely rendszeres időpontokban a hajó földrajzi helyzetére vonatkozó és a hajó azonosítására szolgáló adatokat továbbít –, nem kellene kötelezővé tenni a 10–15 méter teljes hosszal rendelkező hajók számára. Sajátosságaik miatt e hajók tevékenységei korlátozottak; a partokhoz közeli, könnyen ellenőrizhető területeken halásznak. A rendszer bevezetésének költségei jelentősek és aránytalanok lennének a flottaszemélyzet esetében, amely sok embernek munkát adó, nagyszámú kis- és középvállalkozásból áll.

4.6. Az EGSZB úgy véli, hogy a 14. cikkben a közösségi hajók hajónapló-vezetési kötelezettségeire vonatkozó rendelkezések túlzottak, ellenőrzésük jelentős bürokratikus terhet jelentene. E rendelkezésnek kizárólag megfelelően megindokolt körülmények között kellene halászatokra vonatkoznia.

4.6.1. Az említett cikk (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hajónaplóban a tengerbe visszadobott halak mennyiségét fajoként rögzíteni kell. Az EGSZB szerint csak egy bizonyos mennyiség – például 50 kg – fölött kellene kötelezővé tenni a fogások rögzítését.

4.6.2. A 14. cikk (3) bekezdése szerint a fedélzeten tartott hal hajónaplóban rögzített kilogrammonkénti mennyiségének megengedett hibahatára 5 %. Az EGSZB úgy véli, hogy már a jelenlegi érték – amely a helyreállítási tervekben a legszigorúbb esetekben 8 % – betartása is nehéz. A halászok nem tudnák betartani a túlságosan alacsony hibahatárt, mert alkalmazása megnövekedett bürokratikus terhekkel járna, és nehézségeket okozna számukra. Ez számos, büntetés kiszabására irányuló eljárást eredményezne, ami ellentétes az ellenőrzési rendszerek egyszerűsítésének céljával, az EGSZB ezért azt javasolja, hogy ezt az intézkedést ne alkalmazzák.

4.6.3. Az EGSZB szerint a tárolt hal tömegének élőtömegre történő átváltásánál alkalmazott tényezőket (amelyek tagállamonként különböznek, és így hatással vannak az egyes országok fogásainak kiszámítására) nemcsak a tagállamokban alkalmazott értékek átlaga alapján kellene megállapítani, hanem ennek során minden halászat egyéni sajátosságait is tekintetbe kellene venni. Másrészt azt is figyelembe kellene venni, hogy a nemzeti átváltási tényezőkről a közösségekre történő áttérés milyen hatásokkal járhat a viszonylagos stabilitás elvére.

4.7. Az elektronikus napló alkalmazásáról szóló rendelet ⁽⁸⁾ nem írja elő, hogy ezt az intézkedést alkalmazni kell azokra a hajókra, amelyek teljes hossza 15 méternél kisebb. Az EGSZB úgy véli, hogy azokra a hajókra, amelyek hossza 10 és 15 méter között van, nem kellene alkalmazni az intézkedést mindaddig, amíg a tagállamok hatóságai nem értékelik, hogy 15 méternél hosszabb hajók esetében az intézkedés hogyan alkalmazható, alkalmazása milyen következményekkel jár, és amíg nem gyűlnek össze előzetes gyakorlati tapasztalatok. Megjegyzendő, hogy 2010. január 1-jéig az elektronikus napló nem lesz kötelező a 24 méternél hosszabb hajókra, 2011. július 1-jéig pedig a 15 méternél hosszabb hajókra. Ezenkívül a javaslat 15. cikke nem intézkedik az elektronikus eljárásokkal kapcsolatos, 15 méternél hosszabb hajókra vonatkozó, hatályban levő mentességekről. Az EGSZB ezért azt kéri, hogy nagyobb koherencia legyen a két rendelkezés között.

4.8. Az EGSZB úgy véli, hogy a 17. cikk által tárgyalt előzetes értesítésnek kizárólag indokolt esetekre kell korlátozódnia, ahogy jelenleg is – csak olyan hajókra vonatkozik, amelyek helyreállítási tervekben szereplő fajokat szállítanak. Így elkerülhető a többletmunka, amely számos esetben nem is nyújtana hasznos információkat, például amikor nincs fogás. Az EGSZB szerint csak egy minimális reprezentatív mennyiség fölött kell kötelezővé tenni a fogásokra vonatkozó értesítést.

4.9. Az EGSZB álláspontja szerint a hajó parancsnokának vagy a parancsnok képviselőjének mindig a lobogó szerinti állam illetékes hatósága részére kell elküldenie az előzetes értesítést, nem pedig a parti állam vagy a kirakodóhely hatósága részére. Jelenleg a hajók mindig a lobogó szerinti állam kommunikációs központjaiba kell, hogy küldjék az információt, amelyek aztán továbbküldik a többi tagállamnak ⁽⁹⁾.

4.10. Az EGSZB szerint a halak tengeri átrakodásának tilalma, amelyről a 18. cikk rendelkezik, súlyos problémákat okozhat bizonyos halászati módszerek esetében, mivel veszélybe kerülne az érintett flották gazdasági életképessége. Ezenkívül a hal átrakodására vonatkozó tilalom – így a fogást nem lehetne még a tengeren vagy a halászterületek közelében feldolgozni és fagyasztani – veszélyeztetheti a fagyasztásra kerülő hal minőségét.

4.11. A 21. cikkel kapcsolatban az EGSZB úgy véli, hogy a kirakodás befejezését követő 2 óra, amelyen belül a kirakodási nyilatkozat adatait elektronikus úton el kell küldeni a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak, túl kevés, és ahhoz vezethet, hogy nem tartják be ezt a határidőt. Az EGSZB ezért azt javasolja, hogy a határidőt 24 órában állapítsák meg, tekintetbe véve, hogy a jelenlegi határidő 48 óra.

4.12. Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a 28. cikkben meg kellene határozni azokat az eljárásokat, amelyek segítségével egy olyan tagállam többletkvótáit, amely nem tudja ezeket kihasználni, bizonyos körülmények között átkerülhessenek egy másik tagállamhoz, továbbá azokat az eljárásokat, amelyek révén egy tagállam átvihesse többletkvótáit egyik évről a másikra. Ami a korrekciós intézkedéseket illeti, amikor a halászati tevékenységet leállítják, a tagállamot gyors, könnyen alkalmazható mechanizmusok révén kell kártalanítani.

4.13. Az EGSZB úgy véli, hogy a 33. cikk problémákat okozhat bizonyos flottáknak, amelyek kis nyílt vízi fajokat fognak, és a kikötőben átrakodják a fogást, hogy fagyasztóhajók feldolgozzák. Egy tagállamnak azokat a flottáit is érintheti ez a cikk, amelyek fogásukat egy másik tagállamban rakodják ki, és ezt a fogást értékesítés céljából kamionon egy másik tagállam kikötőibe szállítják.

4.14. A helyreállítási tervek tárgyát képező fajok elkülönített tárolásával kapcsolatban, amelyről a 35. cikk rendelkezik, az EGSZB egyetért azzal, hogy ezeket a fajokat a többi fogástól elkülönített ládában tárolják, és címkékkel lássák el, de úgy véli, hogy a rakodótérben a többi ládától történő elkülönített tárolás nem jelentené a fogások hatékonyabb ellenőrzését, mivel a helyreállítási terv tárgyát képező fajokat tartalmazó ládákat egyébként is címkével látják el, amely feltünteti a faj FAO-kódját.

4.15. A visszadobások nyilvántartásával kapcsolatban, amelyről a 41. cikk rendelkezik, az EGSZB úgy véli, hogy erre az intézkedésre szükség van a tengeri erőforrások megőrzéséhez és a tudományos értékelések minőségének javításához, különösen a vegyes halászati tevékenységek esetén. Az EGSZB síkra száll amellyel, hogy a fenntarthatóság érdekében csökkentés a visszadobásokat. Ugyanakkor úgy véli, hogy a visszadobások nyilvántartására vonatkozó követelmények aránytalanok, és összeegyeztethetetlenek a halászati tevékenységgel, továbbá annyi többletmunkával járnának, ami veszélyeztetné a hajó biztonságát, a halászok jólétét vagy a higiéniai viszonyokat. A „haladéktalan” szó pedig túl homályos, és jogbizonytalansághoz vezet.

4.16. A 43–46. cikkben tárgyalt, azonnali hatályú halászati tilalommal kapcsolatban az EGSZB úgy vélekedik, hogy kényes kérdéssről van szó, és az intézkedést alkalmazása előtt alaposan értékelni kell. Mivel a technikai intézkedésekkel foglalkozó rendeletjavaslat ⁽¹⁰⁾ meghatározza majd a konkrét jogi keretet, az EGSZB szerint a következetesség érdekében érdemes lenne megvárni, amíg az elemzés elkészül. Mindenesetre a halászati tilalom bevezetésére és feloldására rugalmas és könnyen alkalmazható mechanizmusokra van szükség. Az EGSZB ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy az ideiglenes tilalom hatálya alá tartozó területen a halászat újbóli engedélyezésére megszabott eljárás, amely szerint a fedélzeten tudományos megfigyelőnek kell tartózkodnia, nehezen tartható be, ha az eljárást gyorsan kívánják lebonyolítani, hogy ne okozzanak fölösleges károkat a halászoknak.

⁽⁸⁾ A Tanács 1966/2006/EK rendelete a halászati tevékenységekre vonatkozó információ elektronikus rögzítéséről és jelentéséről, valamint a távérzékelés eszközeiről. HL L 409., 2006.12.30.

⁽⁹⁾ A Bizottság 1077/2008/EK rendelete az 1966/2008/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról HL L 295., 2008.11.4.

⁽¹⁰⁾ Javaslat tanácsi rendeletről a halászati erőforrások technikai intézkedések révén történő megővéséről COM(2008) 324 végleges.

4.17. Az EGSZB nem tartja ésszerűnek a 47. cikk (3) bekezdésének azt a rendelkezését, hogy a többéves terv hatálya alá tartozó fajok szabadidős horgászatból származó fogásait le kell vonni a lobogó szerinti tagállam vonatkozó kvótáiból, mivel ez kárt okozna a tevékenységükből élő hivatásos halászoknak. Ezenkívül az EGSZB úgy véli, hogy a halászati erőforrások védelme érdekében a szabadidős horgászatot az összes tagállamban megfelelően szabályozni és ellenőrizni kellene.

4.18. A 84. cikk új büntetőpontrendszert vezet be a KHP szabályait megsértő halászok szankcionálására. Az EGSZB nem tartja megfelelőnek ezt a rendszert, egyrészt azért, mert diszkriminatív jellegű – harmadik országok flottáira nem vonatkozik –, holott tőlük származik az EU-ban fogyasztott hal több mint 60 %-a –, másrészt pedig azért, mert egyáltalán nem, vagy csak csekély mértékben veszi figyelembe az arányosság elvét: a halászati jogosítvány bevonását javasolja, ami az érintett halászati vállalkozás bezárásával és így munkahelyek megszűnésével járna.

4.19. A 95. cikkben tárgyalt pénzügyi intézkedéseket az EGSZB túlzottnak tartja. Ha a közösségi pénzügyi támogatást felfüggesztenék, illetve megszüntetnék egy olyan tagállam részére, amelynek nehézségei vannak a rendeletben előírt kötelezettségek betartását illetően, az súlyos, büntető jellegű következményekkel járna a halászati ágazat üzemeltetői számára.

4.20. A 96. cikk halászati tilalmat rendelne el a közös halászati politika célkitűzéseinek be nem tartása miatt. Az EGSZB szerint a cikk nagyon homályos megfogalmazásokat alkalmaz, ami tévedésekhez vezethet. Az EGSZB úgy véli, hogy halászati tilalmat csak kivételes jelleggel, kizárólag megalapozott és megerősített indokok esetén lenne szabad bevezetni. Világosan meg kellene határozni az intézkedés alkalmazásának minimális küszöbeit.

4.21. Az EGSZB aggodalommal állapítja meg, hogy az elektronikus üzenetek mennyisége, az információk küldőinek és címzettjeinek, valamint a szükséges kommunikációs, helymeghatározó és azonosító eszközöknek a nagy száma miatt nehéz a bizalmas adatkezelést, továbbá a szakmai, illetve üzleti titoktartást biztosítani.

Szavazás	Mellette: 75	Ellene: 98	Tartózkodott: 11
-----------------	--------------	------------	------------------